

ביגלל הפחדנות העלובה של

שר-המישטרה ואיבוד-

העשתונות של המפקח

הכללי, פרשה המישטרה

את חסותה על כנופיית-

ביריונים שערכה בירושלים

לינץ' ושוד לאור היום

קומדיה ושמה רוזוליו

טרגדיה ושמה הילל

שלמה הגיע למיגרש הרוסים, והופנה אל המפקח ישי.

40 תלונות

4-1 שוטרים

יש הוא איש-מישטרה דובר אמת, והכנות שבדבריו, אילולא היו כה מגור חכים כשלעצמם, היו כובשים בוודאי את ליבו של צלם-המערכת, מה אתה רוצה ממני? שאל ישי את סתר, יש לי 40 תלונות ו-4 שוטרים, אם אשלח שוטר לטייל איתך במאה-שערים ולנסות לזהות את מי ששדד והיכה אותך, זה יהיה מחוץ לכל פרופורציה, בפי ישי היתה הצעה: תחזור לבדך למאה-שערים, אם תראה שם את אחד מאלה שתקפו אותך, או אם יתפסו אותך שוב, תחפש טלפון, תחייג 100 ותגיד למוקד שאני אמרתי שישלחו לך ניידת, או הם יעשו את זה מהר.

במכונת במהירות כזו, השיב להם סתר, מה צריך לעשות זה לרדת מהמכונת, ולהסתובב בסימטאות שבהן היכו אותי, כשסירבו השוטרים להמשיך ולחפש, ביקש מהם סתר שיורידו אותו מהניידת במאה-שערים, אל תעשה את זה, הם יהרגו אותך, הזהיר אותו אחד השוטרים, כאשר עמד סתר על דעתו, אמר לו הבכיר מבין השוטרים: יש בסביבה כיתת חיילי הג"א, אם יתקפו אותך שוב, תזעיק אותם. לסתר היו כמה סיבות טובות לחזור לבדו למאה-שערים, אפילו תוך הסתכנות נור ספת, הוא היה חייב לחלץ את מכונתו, שאותה השאיר בשכונה כאשר נמלט ב-אסקורט המישטרתי, הוא ביקש לעשות מאמץ ולהצליח במקום שבו נכשלה - אה לאמיתו של דבר, לא ניסתה להצליח כלל - המישטרה: למצוא את מצלמתו, כלי-עבודה, הוא פשוט לא העלה בדעתו שיכול לקרות, במדינת ישראל, שאזרח

לזה שתקף אותי, והיכו אותי מכות נמר צות, אני הייתי בצבא מפקד-טנק, עברו עלי במלחמת יום-הכיפורים דברים נוראים, אבל לפחד כמו שפחדתי באותם רגעים, לא פחדתי אף פעם בזמן המלחמה, אחרי איזה עשר דקות, שניראו ארוכות מאד, הם הצליחו להוציא מידי את המצלמה וגם לקרוע את רצועת השעון שלי ולקחת אותו, איכשהו הצלחתי לקום ולנסות להסיר תלך מהמקום, בינתיים התאספו כמה אברכים, שרדפו אחרי בהמתזועם, לא הבנתי מה הם רוצים ממני, היתה להם המצלמה, והפילם שבתוכה, רק כשהסיר תכלתי בפרצופים שלהם, הבנתי: הם רצו דם, היתה להם בעיניים חמת-רצח מטר רפת, זה היה מפחיד מאד, סתר וטרי נמלטו מהמקום כל עוד רוחם בם, גדוד האברכים דלק אחריהם גם אל מחוץ למאה-שערים, למולם, עברה ב-

ה צידו! למה אתם לא עוזרים אנשים אתם? אתם חיות, לא בני-אדם! ליד הגוש השחור של הצעירים הדתיים החובטים ניצבה צעירה בלונדית יפהפייה בעלת פני מלאך, לבושה בכנדי מודרניים, וקראה לעורה, אברכים אחרים, של-הם לא נמצא מקום בתוך גושיה-אדם הגדול שהתנפל על הצעיר השוכב על הקרקע, שימשו מקהלה מדברת וקראו

שוד בתחנות המינסטר

לישי היתה הצעה נוספת: תחזור בעוד יומיים, אחרי השעה 2 אחרי-הצהריים, או יהיה לי יותר כות-אדם, ואני אשלח אתך מישהו.

סתר לא המתין, באותו יום שבו היה צריך לקבל "מישהו" מישי בשעה 2 אחר-הצהריים, נקבעה לו פגישה עם שני האברכים, כאשר הגיע למקום המיועד, בשעה 9.00 בבוקר, לא מצא שם איש.

לפתע צץ אברך צעיר, שאותו לא ראה סתר קודם-לכן, ואמר לו: אתה קבעת פגישה כאן כדי שיחזירו לך את המצ'ה-למה? הצלם השיב בחיוב, בוא אתי, אני אביא אותך לפגישה ויחזירו לך את המצלמה, האברך הצעיר היגחה את סתר לעבר סימטה קטנה, רק הציב הצלם את כפי-רגלו בסימטה, התנפלו עליו מן המארב 15 אברכים, מצויידים היטב באלות וב-אבנים גדולות, ניכר בהם שהמתינו לו שם, המכות שחטף סתר, בפעם השלישית בפרשה זו, היו החמורות ביותר, הוא ספג מהלומות בעינו, בגבו ובצלעותיו, נגרמו לו חתכים עמוקים ושיטפידים.

הישועה באה ממקור בלתי-צפוי, כמה פועלי-עירייה ערביים, שעבדו בתיקון ה-כביש ברחובה הראשי של מאה-שערים, נחלצו לעזרתו ושיחררוהו מידי תוקפיו.

סתר הגיע שוב למיגרש הרוסים, דמותו החבולה ושותת-הדם הוציאה משלוותו אפילו את המפקח ישי, העלה למעלה אל הממונים עלי, אמר לו, העניין הזה הסתבך, ואני לא רוצה לגעת בו, סתר הופנה אל שני קצינים לבושים אזרחית, האחד הודה לפניו כשרגא, האחראי על מחלקת הרכוש, והאחר כפקד (מקביל ל-סרן בצבא) אבי אמסלם, גם הוא מאותה מחלקה, מדור הרכוש טיפל בסתר, משום שמלכתחילה התייחסה המישטרה רק לשוד המצלמה, והתעלמה לחלוטין מן החטיפה המשולשת.

ישועה באה ממקור בלתי-צפוי, כמה פועלי-עירייה ערביים, שעבדו בתיקון ה-כביש ברחובה הראשי של מאה-שערים, נחלצו לעזרתו ושיחררוהו מידי תוקפיו.

סתר הגיע שוב למיגרש הרוסים, דמותו החבולה ושותת-הדם הוציאה משלוותו אפילו את המפקח ישי, העלה למעלה אל הממונים עלי, אמר לו, העניין הזה הסתבך, ואני לא רוצה לגעת בו, סתר הופנה אל שני קצינים לבושים אזרחית, האחד הודה לפניו כשרגא, האחראי על מחלקת הרכוש, והאחר כפקד (מקביל ל-סרן בצבא) אבי אמסלם, גם הוא מאותה מחלקה, מדור הרכוש טיפל בסתר, משום שמלכתחילה התייחסה המישטרה רק לשוד המצלמה, והתעלמה לחלוטין מן החטיפה המשולשת.

שרגא ואמסלם קראו לשוטר בשם בן-

יישדד לאור היום ויחוקף במכות-רצח, והמישטרה לא תעשה את המאמץ הזעיר ביותר להחזיר לו את רכושו ולמצוא את תוקפיו.

שני צעירים, שויהו את סתר כמי שחטף מכות קודם-לכן, ניגשו אליו, היו אלה שני אברכים, האחד הודה בשם יעקוב, אך סירב למסור לסתר את שם-מישפחתו, ואילו השני היה אמין יותר: הוא הציג לפניו שלמה תעודת-זהות, שזיהתה אותו כאברהם פרל מבתי אונגרין 13 במאה-שערים, השניים הדו כי הם יודעים מי לקח את מצלמתו, והתנדבו לשמש מלאכיי שלום.

בשיחתם גילה לו יעקוב, כי אחיו היה זה שחטף את המצלמה והיה מראשי המ-כים, אם תיתן לנו 50 לירות לצדקה, נסדר לך את העניין, אמרו, סתר הסכים להשקיע 50 לירות, הם קבעו עימו פגישה למחר בבוקר, ליד הפתח של ישיבת בראסלאוו שבשכונה, והבטיחו להביא עי-מם את המצלמה.

בשעה הנקובה הופיע במקום סתר, וכן גם שני האברכים, יש בעיית, אמר לו פרל, האישי שמחזיק במצלמה שלך נסע לשבת לבני-ברק, תבוא ביום ראשון, כשנגמר סתר מעליהם, הוא הבחין לפתע באחד מתוקפיו, זה שהיה ראשון למת-נפלים עליו, באותן שניות הוא הבחין גם, על מירפסת אחד הבתים, בדמותו של תוקף אחר, את השני היה לו קל לזהות, היה זה אברך צעיר בעל שיער אדמוני לחוט, בינתיים ניגש התוקף הראשון אל סתר שוב, תוך שהוא דוחף אותו, הזהיר אותו האברך-הביריון: אם לא תסתלק מכאן, אנחנו נהרגו אותך ואף אחד לא יידע איפה הגויה שלך!

סצינת הברירה של היום הקודם נשנתה, כששלמה סתר מסתלק מהמקום, והאברכים דולקים אחריו, אך הפעם החנה את מכור יתו כך שיוכל לזנק אליה ולהסתלק מייד.

מקום מכונת אסקורט משטרתי, סתר זינק לאמצע הכביש, והמכונת נאלצה לבלום במקום, במכונת יסבו שני קציני-נים, אחד בדרגת סגן-ניצב (מקביל לסגן-אלוף בצבא) והאחר בדרגת רב-פקד (מקביל לרב-סרן בצבא), היה איתם גם ילד ש-החזיק אנטנה של טלוויזיה בידו, בנו של אחד הקצינים, סתר ביקש מהם להתערב, אנחנו לא יכולים לעשות כאן כלום, זה לא עניין שלנו, השיבו לו הקצינים, מה שאנחנו מוכנים לעשות, זה לתת לך טרמפ לתחנה במיגרש הרוסים, שם תוכל לה-גיש תלונה.

את טרי סירבו השוטרים לקחת, למרות שגם היא היתה תבולה, בטענה שאין להם מקום במכונת, למולה, עברה במקום מר-נית, סתר עצר את המוניות, הכניס את טרי לתוכה ואחרי-כן נכנס למכונת ה-מישטרתי.

את טרי סירבו השוטרים לקחת, למרות שגם היא היתה תבולה, בטענה שאין להם מקום במכונת, למולה, עברה במקום מר-נית, סתר עצר את המוניות, הכניס את טרי לתוכה ואחרי-כן נכנס למכונת ה-מישטרתי.

את טרי סירבו השוטרים לקחת, למרות שגם היא היתה תבולה, בטענה שאין להם מקום במכונת, למולה, עברה במקום מר-נית, סתר עצר את המוניות, הכניס את טרי לתוכה ואחרי-כן נכנס למכונת ה-מישטרתי.

את טרי סירבו השוטרים לקחת, למרות שגם היא היתה תבולה, בטענה שאין להם מקום במכונת, למולה, עברה במקום מר-נית, סתר עצר את המוניות, הכניס את טרי לתוכה ואחרי-כן נכנס למכונת ה-מישטרתי.

את טרי סירבו השוטרים לקחת, למרות שגם היא היתה תבולה, בטענה שאין להם מקום במכונת, למולה, עברה במקום מר-נית, סתר עצר את המוניות, הכניס את טרי לתוכה ואחרי-כן נכנס למכונת ה-מישטרתי.

את טרי סירבו השוטרים לקחת, למרות שגם היא היתה תבולה, בטענה שאין להם מקום במכונת, למולה, עברה במקום מר-נית, סתר עצר את המוניות, הכניס את טרי לתוכה ואחרי-כן נכנס למכונת ה-מישטרתי.

את טרי סירבו השוטרים לקחת, למרות שגם היא היתה תבולה, בטענה שאין להם מקום במכונת, למולה, עברה במקום מר-נית, סתר עצר את המוניות, הכניס את טרי לתוכה ואחרי-כן נכנס למכונת ה-מישטרתי.

לעבר הצעיר המוכה: גוי! אנחנו נהרוג אותך, רוצח! ולעבר הצעירה שקראה לעורה קראו: פרוצה! גויה!

נכדת המנהיג

זעקה

צעירה זו לא היתה אלא טרי גודי מן, נכדתו של הקנאי הדתי, ממנהיגי אגודת ישראל לשעבר, הארי גודמן (העולם הזה 2029). הבחור המוכה היה צלם מערכת העולם הזה, שלמה סתר, המכים היו אברכים ממה-שערים, שלא צידדו ברעיון שצלם יצלם בחורה, והביעו זאת בדרך המוכרת להם היטב: מכות-רצח.

סתר, אחרי המיקרה, שלמה סתר: הכל התחיל כשצילמתי את טרי במאה-שערים, חשבתי שזהו אחד מאחרי-הצלולם שיבטאו יותר מכל את טרי ואת מישפחתה, מאה-שערים זו הסביבה הטיבית של סבה של טרי, הארי גודמן, גם טרי חשבה שזה רעיון טוב, ולכן הלכנו לצלם שם.

לא ראיתי בכך כל בעייה, אני מכיר את ההתנגדות של אנשים דתיים למצ-למות, אבל כל מאה-שערים מוצפת בתיי-רים המסתובבים חופשי עם המצלמות של-הם, ומצלמים ככל העולה על רוחם מבלי שאף אחד מהדתיים, המתפרנסים מהתיי-רים די יפה, יעיר להם על כך.

אחרי שגמרנו כבר לצלם והתחלנו לצאת ממאה-שערים, הרגשתי לפתע, מא-חורי, שמישהו מנסה לתלוש את המצ'ה למה שהיתה תלויה על זרועי, הוא קרע את רצועת המצלמה, אינסטינקטיבית נש-כבתי על הארץ, כשאני מסוכן בגופי על המצלמה, זה שתקף אותי הצליח לשבור את המבוק של המצלמה, צעקתי לעזרה, ואומנם התקבצו במקום הרבה מאד אברכים, אבל במקום לעזור לי הם עזרו